

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
Openbaring des Heren / Driekoningen, 2 januari 2022

Inleiding

We hebben de Kerstdagen achter ons, maar het ontvouwen van het mysterie van Kerstmis gaat verder. Vandaag vieren we de Openbaring van de Heer voor alle volkeren, dus ook over alle grenzen heen. Drie Wijzen uit het Oosten helpen ons daarbij. Zij leren ons door het oppervlakkige heen te kijken en te ontdekken dat dit kind dat in Betlehem geboren is, van universele betekenis zal blijken te zijn.

Evangelie: Matteüs, 2, 1-12

Toen Jezus te Betlehem in Juda geboren was, ten tijde van koning Herodes, kwamen er te Jeruzalem Wijzen uit het oosten en vroegen: Waar is de pasgeboren koning der Joden? Want wij hebben zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem onze hulde te brengen. Toen koning Herodes dit hoorde, werd hij verontrust en heel Jeruzalem met hem. Hij riep alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen en legde hun de vraag voor, waar de Christus moest geboren worden. Zij antwoordden hem: Te Betlehem in Juda. Zo immers staat er geschreven bij de profeet: En gij Betlehem, landstreek van Juda, gij zijt volstrekt niet de geringste onder de leiders van Juda, want uit u zal een leidsman te voorschijn treden, die herder zal zijn over mijn volk Israël. Toen ontbood Herodes in het geheim de Wijzen en hij vroeg hun nauwkeurig naar de tijd waarop de ster verschenen was. Daarop zond hij hen naar Betlehem met de opdracht: Gaat een zorgvuldig onderzoek instellen naar het Kind, en wanneer gij het gevonden hebt, bericht het mij dan, opdat ook ik Het hulde kan gaan brengen. Na de koning aanhoord te hebben vertrokken zij.

En zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging voor hen uit, totdat ze boven de plaats waar het Kind zich bevond, stil bleef staan. Op het zien

van de ster werden zij vervuld van overgrote vreugde. Zij gingen het huis binnen, zagen er het Kind met zijn moeder Maria en op hun knieën neervallend betuigden zij Het hun hulde. Zij haalden hun schatten te voorschijn en boden Het geschenken aan: goud, wierook en mirre. En in een droom van Godswege gewaarschuwd niet meer naar Herodes terug te keren, vertrokken zij langs een andere weg naar hun land.

Ter overweging

Het feest van de Openbaring des Heren, heet in de volksmond: het feest van de drie koningen.

Als we goed lezen wordt er met geen woord gerept over drie koningen. Matteüs schrijft over twee koningen: Jezus, de pasgeboren koning der Joden, en koning Herodes, de feitelijke heerser over Palestina. Matteüs heeft het in zijn verhaal alleen over een aantal Wijzen. Maar het is niet zo heel vreemd dat men over drie wijzen is gaan spreken. Al heel vroeg, zo'n 300 jaar na Christus heeft men een verband gelegd tussen deze wijzen en de koningen waarover psalm 72 schrijft en ook omdat er drie geschenken worden aangeboden. Een paar honderd jaar later is de idee van drie koningen algemeen verbreid.

In de zesde eeuw duiken dan ook drie namen op: Caspar, Melchior en Balthazar. De jongste, Caspar, is een man van rond de twintig en hij wordt weer enkele eeuwen later als een Moor afgebeeld. Balthazar is een veertigjarige, Melchior een zestigjarige man. De legende vertelt dat tegen 1200 hun gebeenten als reliek naar Keulen zijn overgebracht.

Je kunt je afvragen of deze volksverbeelding niet al te vrijmoedig is, of het eigenlijk geen onzin is. Er klinken in ieder geval diepe dingen in door. De 'Driekoningen' zijn niet alleen individuen die ooit de moeite namen om, geleid door een ster, op zoek te gaan naar een langverwachte koning. Ze zijn, door de traditie, geworden tot een beeld van een groep vreemdelingen. Ze vertegenwoordigen alle naties en rassen en volken buiten het godsvolk Israël. En daarmee laten ze ons zien dat het heil weliswaar uit de Joden voortkomt, maar niet alleen voor hen is bedoeld. De Messias, de koning namens God, is voor iedereen gekomen.

Voor de Wijzen uit het Oosten is de ster van Bethlehem misschien maar een klein lichtpuntje geweest, maar dan wel een stralend lichtpuntje! Licht in het oosten, want uit die richting voltrekt zich dagelijks het wonder van weer een nieuwe dag. Ze volgen het licht van die ster, en brengen daarmee de profetie van Jesaja in vervulling: volkeren trekken op naar het licht...

Licht is zo belangrijk. Kijk maar naar het scheppingsverhaal. Als in het scheppingsverhaal verteld wordt over hoe de hemel en aarde door God geschapen worden, dan staat er als eerste scheppingsdaad vermeld hoe het licht te voorschijn geroepen werd uit de duisternis. Dat is het teken dat de chaos wijken zal voor de harmonie van de

schepping. Het licht is altijd het eerste teken geweest dat er dingen gaan veranderen.

Licht zien wil zeggen: er van overtuigd raken dat een nieuw begin op komst is.

Licht zien betekent in wezen je niet langer neerleggen bij de almacht van de duisternis: verandering is mogelijk.

Kijk maar naar je zelf. Soms zit je vast in problemen, in je ziekte, in je rouw, in je werkloosheid, in je problemen met de kinderen, in de gevolgen van de coronapandemie, noem maar op. Wanneer daar dan, op wat voor manier dan ook, schot in komt, dan kun je dat ervaren als dat er weer licht in de zaak komt. Je ziet het licht weer schijnen, het wordt je helder wat je moet doen. Of het wordt lichter om je heen doordat je met iemand over je problemen en angsten hebt kunnen praten. Iemand die je aanvoelde en je niet voor gek verklaarde. Misschien dat er eerst een klein lichtje doorbreekt maar is dat lichtje juist de stimulans om je op weg te doen gaan. Op weg uit de duisternis. Als er eenmaal helderheid komt, licht komt, dan is dat een nieuw begin.

Voor ons is Jezus van Nazareth het licht der wereld geworden. Het is begonnen met een onaanzienlijke ster, een miniem klein lichtpuntje in de onmetelijke duisternis, maar het blijkt uiteindelijk uit te lopen op het felle licht van de opstanding uit de doden.

Nu nog, terwijl wij het feest vieren van zijn komen in de wereld, worden ook wij uitgenodigd om op weg te gaan, om ons te begeven in de richting van dat lichtpuntje. Dan gaan we telkens op weg naar een toekomst van hoop en belofte. Want immers de ster bleek de wijzen te brengen naar dé lichtbrenger: Jezus. En met Hem, en door Hem weten we dat God met ons begaan is. De vraag is: durven wij net als de wijzen, op weg te gaan óók als het lichtpuntje maar heel klein is?

Gebed

Goede God, U hebt uw Licht als een ster in deze wereld laten schijnen. Drie wijzen uit het Oosten zijn naar U op zoek gegaan en hebben U als een weerloos Kind in de kribbe ontmoet. Wij vragen U, laat ook uw Licht over ons schijnen zodat wij ook over alle grenzen heen uw Licht in de wereld doorgeven, daarin geleid door Jezus, uw Zoon, die met U en de heilige Geest leeft in eeuwigheid. Amen.

Hoogfeest van de heilige Maria, Moeder van God

Dit feest wordt altijd op 1 januari gevierd. Een eenvoudig Joods meisje raakt zwanger en bevalt van de Zoon, die de wereld voorgoed zou veranderen. Je zou denken, dat zoiets teveel is voor een gewoon mens. Maar God dacht daar anders over. Daarmee is Maria beeld voor ons allemaal als gelovige jonge vrouw, die niet in verzet gaat, maar haar rol op zich

neemt, overweegt wat haar overkomt en wordt gezegd, twijfelt, maar het bewaart in haar hart. In onze taal zouden we kunnen zeggen, dat ze een zegen voor ons is. God is letterlijk een zegen voor ons. Hij gaat met ons mee op onze weg, beschermt ons en leidt ons. Hij geeft ons vrede, die staat voor heelheid en voor het feit, dat ons niets ontbreekt. Zo mogen wij zijn kinderen zijn. Als kinderen van God zijn wij allemaal gelijkwaardig, niemand is meer of beter dan een ander. Als christenen mogen wij leven onder een bijzonder Vaderschap én een bijzonder moederschap. Maria's moederhart mag ons tot voorbeeld en zegen zijn.

Wensen

Wanneer het jaar ten einde loopt dan sta ik even stil. Ik denk na over mijn wensen om te zien hoe ik verder wil.

In deze wereld hebben wij mensen allemaal zo onze eigen wensen.
De één wil liefde, de ander wil trouw.
De één wil een man, de ander een vrouw.

Maar één ding, dat wil iedereen,
en dat is vrede om zich heen.
Een beetje liefde aan anderen geven
schijnt heel moeilijk te zijn in dit leven.
Maar als ieder nu eens eerlijk bleef,
en dingen niet meer overdreef,
dan zou de wereld zo anders zijn;
met minder verdriet, zorgen en pijn.

Men vergemakkelijkt ieders leven
door ook een beetje aandacht aan anderen te geven.
Want ook al lijkt dat voor sommigen overbodig;
liefde en aandacht heeft iedereen nodig!

Als we in het nieuwe jaar die weg samen gaan,
dan zal niemand in de kou blijven staan.
Dan doen we wat het Kerstkind van ons vraagt
en handelen we zoals het God de Heer behaagt.
(*Theobaldusparochie*)

Mededelingen

De avondvieringen in Joure op vrijdag 31 december en in Balk op zaterdag 1 januari vervallen. De viering in Woudsend op 31 december wordt uitgezonden via een livestream aldaar.

Livestream van de vieringen vanuit St. Nicolaasga zijn te volgen via de link op www.dechristoffel.nl.

We wensen u veel heil en zegen toe in het nieuwe jaar.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen

Drie wijze mannen, drie koningen, volgden een bijzondere ster en vonden zo het pasgeboren Kindje Jezus in de kribbe. De ster wees hun de weg. Er is ook een verhaal over de vierde wijze:

Artaban was een geleerde en wijze man. Hij wist veel van de geneeskraft van planten en kruiden en van sterren. In oude boeken had hij gelezen dat in het Joodse land een koning geboren zou worden, die licht en vrede zou brengen over de hele aarde. Als teken van zijn geboorte zou een grote nieuwe ster aan de hemel verschijnen. Artaban had dit verteld aan drie andere wijze mannen die de sterren bestudeerden. Zodra de ster was verschenen, wilden ze samen naar Jeruzalem reizen om de nieuwe koning te begroeten en hem geschenken te brengen. En omdat ze op verschillende plaatsen woonden, hadden ze afgesproken dat ze alle vier op reis zouden gaan zodra ze de nieuwe ster aan de hemel zagen. Bij een tempel niet ver van Babylon zouden ze op elkaar wachten en daarna samen verder reizen.

Op een avond toen Artaban weer naar de sterren keek, ontdekte hij een grote heldere ster, die hij nog nooit eerder had gezien. 'Dit moet het teken zijn!' dacht hij. 'De koning is geboren. Ik zal er heengaan om hem te begroeten.'

De volgende dag verkocht hij zijn huis met al zijn bezittingen en voor het geld kocht hij drie edelstenen: een blauwe saffier, een rode robijn en een witte parel. Daarna besteeg hij zijn paard en ging snel op weg naar de tempel waar zijn vrienden op hem zouden wachten. Ze hadden uitgerekend dat ieder daar, tien dagen na het verschijnen van de ster, zou kunnen zijn. Na de tiende dag zouden ze vertrekken, ook als een van hen nog niet was aangekomen. Eindelijk tegen de avond van de tiende dag zag hij de muren van de stad Babylon. Nog drie uren rijden en dan zou hij zijn vrienden ontmoeten bij de tempel. Hij reed nu door een donker bos. Zijn paard liep langzaam, voorzichtig zijn weg zoekend. Plotseling bleef het staan voor een donker voorwerp dat op de weg lag. Artaban liet zich van zijn paard glijden en zag een man op de grond liggen. De man had hulp nodig. Maar dat betekende ook dat hij te laat bij de tempel zou komen. Als hij de man zo liet liggen, zou hij zeker sterven. Artaban mengde water met wat kruiden uit zijn tas en gaf dit aan de gewonde man. De hele nacht verzorgde hij de man. 'Wie bent u', vroeg de zieke. 'Ik ben Artaban. Ik moet nu verder reizen naar Jeruzalem want daar is een nieuwe koning die ik wil eren', antwoordde Artaban. De gewonde man zegende Artaban en zei hem naar Betlehem te gaan, niet naar Jeruzalem. Artaban vertrok en kocht voor de saffier kamelen en voedsel voor onderweg. Alleen ging hij verder want zijn vrienden waren al vertrokken. Na een paar weken kwam hij in Bethlehem aan, drie dagen nadat zijn vrienden, de andere drie Wijzen, Jozef en Maria met het kind hadden gevonden en hun geschenken van goud, wierook en mirre hadden gegeven. Artaban was doodmoe van de lange reis, maar ook blij dat hij nu eindelijk de nieuwe koning zou zien en hem zijn robijn en parel kon geven. Bij de open deur van een klein huisje bleef Artaban staan.

Daar zat een vrouw met een kind op schoot. Artaban vroeg de vrouw of ze drie vreemdelingen had gezien die een pasgeboren kind kwamen zoeken. 'Ja, ik heb ze gezien,' zei de vrouw, 'maar na een paar dagen zijn ze onverwachts weer weggegaan. En die man uit Nazareth is midden in de nacht met zijn vrouw en zoontje vertrokken. Er wordt gezegd dat ze gevlucht zijn naar Egypte'. Toen klonk er geschreeuw in de straat. De vrouw werd bleek. 'De soldaten willen al onze kinderen doden, help me', stamelde ze. Artaban ging voor de deur staan. 'Geef dit aan je baas en laat ons met rust', zei hij tegen de soldaat en gaf hem de robijn. De soldaten vertrokken zonder het kind. De vrouw bedankte Artaban met tranen in de ogen. 'Nu heb ik alleen nog maar de parel over voor de koning die ik zoek,' dacht Artaban. De volgende dag vertrok hij naar Egypte. Jaar in jaar uit zocht hij naar de koning, maar hij vond hem niet. Wel zag hij veel arme mensen, hij bezocht zieken en kon velen genezen door zijn kennis van geneeskrachtige kruiden. Ook kwam hij in gevangenis. Hij probeerde te troosten en te helpen waar hij kon. Zo gingen drieëndertig jaren voorbij, maar de koning die hij zocht vond hij niet.

Toen hij jaren later in Jeruzalem kwam sprak iedereen over een rabbi die gekruisigd zou worden. Een grote menigte mensen liep opgewonden in de richting van de stadspoort. Aan een paar mensen vroeg Artaban wat er aan de hand was. 'We gaan naar Golgotha,' antwoordden ze, 'daar buiten de stadsmuur zal een terechtstelling plaatsvinden van twee beruchte rovers. En tegelijk met hen zal Jezus van Nazareth gekruisigd worden. Deze man heeft wonderbare dingen gedaan voor zieke en ongelukkige mensen. Hij heeft veel volgelingen onder het arme volk. Pilatus, de stadhouder, heeft hem tot het kruis veroordeeld omdat hij beweerde de "Koning der Joden" te zijn'. Haastig liepen de mensen weer door. Artaban was doodsbleek geworden en stond te trillen op zijn benen. Was die Jezus van Nazareth de koning, die drieëndertig jaar geleden in Bethlehem was geboren en die hij al die jaren had gezocht? En werd hij nu gekruisigd? Hoe was dit mogelijk? 'Misschien kan ik hem nog vrijkopen met mijn parel!' dacht Artaban. En zo snel als zijn oude benen hem konden dragen liep hij met de menigte mee naar de poort. Op straat worstelde een meisje zich los van de soldaten die haar vasthielden. Ze viel voor Artaban neer en smeekte hem haar te helpen, anders zou ze als slaaf verkocht worden. Artaban beefde. Hij had nog maar één kostbaar geschenk voor de koning die hij zocht. Toch pakte hij de parel en gaf die aan de soldaten. Ze lieten het meisje los en verdwenen.

Toen beefde de aarde en viel er een steen op Artabans hoofd. Hij hoorde een stem die zei: 'Wat jij voor de mensen gedaan hebt heb je voor mij gedaan.' Toen wist Artaban dat hij zijn koning had gevonden. Hij hoefde niet verder te reizen.